

165 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

In de waarkelôôzetijd

Zôas zôveul manne kwam m'n vaoder in die tijd ok zonder waark. Op d'n dag, of soms op 't uur dat dat beurde zat-jie dan ok zonder inkomme. Om dan te kenne blijve leve, wazzie voor je aage en je gezin verplicht om "steun" aan te vraege. bij 't Maatschappelijk Hulpbetôôn. D'r kwam dan een amtenaer bij je thuis mit 'n grôôt formelier waer aanderande vraege op beantwoord mosse worde.

Hij keek dan gelijk of 't niet te deftig bij je in d'n huis was. Die bij ons kwam haolde nae iedere vraeg z'n neus op, net of-tie 'n snotkoker had. Gek, dat-jie zôô 'n aaignaerdighaaid nooit vergete bin. Azzie 'n aage huisie had, wier dat op z'n waerde geschat en dan mos-ie 't grôôtste dêêl d'r van opete." D'r wier dan uitgerekend, wat-jie van de steun zou krije en hoeveel hypetheek je op-ie huisie mos neme. 't Aantal weke wat dan uitgerekend wier, bepaolde hoeneer-ie weer bij de steun aan d'n bel kon trekke. Azzie temenste gêên spaorbanksboeksie had, want dan mos dat ok tot 'n klaain bedrag "opgegete" worde.

Wij hadde zeker niks, want m'n vaoder kreeg g elijk steun. Daervoor mos-ie iederen dag, ok 's zaeterdas, naer 't stempellekaoltjie om 'n stempeltjie op-ie stempelkaart te laete zette. "Stempele" hiettende dat. Dat lekaol was aagelik mor 'n hoksie tege 'n kentoor. Dat was op d'n dijk tegenover de plek waer ze nou Overlydrecht bouwe. Omdat 't hoksie zô klaain was, sting d'r dan 'n lange rij mense, dikkels in regen en wind op d'r beurt te wachte.

Kaortkluppies

Om de lege tijd wat te vulle, wiere d'r onder mekaot voetbal- of kaortkluppies opgericht. Op 'n keer zee d'r 'n gemêënteraedslid dat de mense te loi wazze om te waarke. Nou, dat hêt-tie gewete, d'n aanderen ochend stinge d'r 'n paor honderd van die loie vaarkes bij 'm voor de deur om waark te vraege. 't Wier 'n hêêle rel, want de pliesie is t'r nog an te pas gekomme.

Azzie ievers buite je weunplaets mos zijn, op de tijd dat-jie stempele mos, bevobbeld om om waark te zoeke of voor 'n begraefenis, dan mos dat aangevrooge worde. Je kreeg dan 'n kaart mee, die mos-ie waer-ie naer toe gong af laete stempele. M'n vaoder wou op de fiets in de buurt van Utrecht om waark gaon vraege. Hij mos z'n kaart in Juphaos af laete stempele. Dat was vlak bij de Persilfebriek. 'k Weet nog dat 't daer zô lekker rook, want ik moch ok 's mee omdat 't vekansie was.

In die tijd wier de "waarkverschaffing" uitgevonge, mit 't doel om de mense zôveul mogelijk zonder mesienes te laete waarke. De aanleg van de Rijksweg hoorde daer ok bij. Om aan 't steunbedrag te komme most t'r al mie bloed, zwêêt en traene gewaarkt worde. Mor dat moch toch nie langer dan zes weke dure, aandere kò-je meschie wel 's rijk worde en 'n huis aan de Merwestraet of aan de Singel (Adr. Volkersingel) kenne kôôpe.

Zôveul te harder je waarkte, zôveul te meer je verdiende of omgekeerd, want azzie nooit in 't grondwaark gezete had, was 't bekant niet te doen om die kipkarre bove je

hôôd vol te sceppe. Wij zijn 's weze kijke waer m'n vaoder mit aandere mense die zandkarre mosse laoje. Op Giessendam in de Peule lag t'r 'n grôôten baarg zand die oppespote was deur 'n zandzuiger. 't Was net 'n hêêle grôôten trap, mit op elke tree 'n rij zandkarre; êên man bij 'n kar en sceppe mor jonges. 'n Opzichter keek of ze vol genogt wazze, dan liepe ze naer 'n aandere rij karre en sceppe mor weer. 'n Stôômlokemetiefie haolde de volle karre en zette d'r weer lege neer.

As 't hard regende float d'n opzichter en dan mogge ze in 'n kêêt schuile. Regenverlet hiettende dat, mor dan verdiende je bekant niks. Je mos zelf 'n schop kôôpe, dat kon d'r bij die grôôte verdienste wel af. Dat was dan die goeje ouwe tijd!!!
Hartelijk dank aan de inzender met excuses voor de late plaatsing